Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 29ης Οκτωβρίου 2015*

«Προδικαστική παραπομπή — Νομική προστασία των βάσεων δεδομένων — Οδηγία 96/9/ΕΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 2 — Πεδίο εφαρμογής — Βάσεις δεδομένων — Τοπογραφικοί χάρτες — Ανεξάρτητος χαρακτήρας των στοιχείων που αποτελούν μια βάση δεδομένων — Δυνατότητα διαχωρισμού των εν λόγω στοιχείων χωρίς να επηρεαστεί η αξία του πληροφοριακού τους περιεχομένου — Συνυπολογισμός του σκοπού του τοπογραφικού χάρτη για τον χρήστη»

Στην υπόθεση C-490/14,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) με απόφαση της 18ης Σεπτεμβρίου 2014, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 6 Νοεμβρίου 2014, στο πλαίσιο της δίκης

Freistaat Bayern

κατά

Verlag Esterbauer GmbH,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts (εισηγητή), Πρόεδρο του Δικαστηρίου, J.-C. Bonichot, J. L. da Cruz Vilaça και K. Λυκούργο, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: V. Tourrès, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 2ας Σεπτεμβρίου 2015,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— το Freistaat Bayern, εκπροσωπούμενο από τους U. Karpenstein και M. Kottmann, Rechtsanwälte,

— η Verlag Esterbauer GmbH, εκπροσωπούμενη από τον P. Hertin, Rechtsanwalt,

— η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον T. Henze, καθώς και από τις J. Kemper και D. Kuon,

— η Βελγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J.-C. Halleux καθώς και από τις L. van den Broeck και C. Pochet,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

— η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την A. Gavela Llopis,

— η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον D. Segoin,

— η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον S. Fiorentino, avvocato dello Stato,

— η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον G. Eberhard,

— η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna,

— η Πορτογαλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον L. Inez Fernandes και την L. da Conceição Esmeriz,

— η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από την J. Kraehling, επικουρούμενη από τον N. Saunders, barrister,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον T. Scharf και την J. Samnadda,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων (ΕΕ L 77, σ. 20).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του Freistaat Bayern (ομόσπονδου κράτους της Βαυαρίας) και της Verlag Esterbauer GmbH (στο εξής: Verlag Esterbauer), αυστριακού εκδοτικού οίκου εξειδικευμένου στις συλλογές εκδρομικών χαρτών, με αντικείμενο την παύση της παραβάσεως βάσει του γερμανικής νομοθεσίας περί δικαιώματος δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων (Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte, στο εξής: UrhG).

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 9, 10, 12, 14 και 17 της οδηγίας 96/9 προβλέπουν τα εξής:

«(9) [εκτιμώντας] ότι οι βάσεις δεδομένων αποτελούν πολύτιμο μέσο για την ανάπτυξη μιας αγοράς πληροφοριών εκτός της Κοινότητας· ότι το μέσο αυτό θα είναι επίσης χρήσιμο σε ευρύ φάσμα άλλων δραστηριοτήτων

(10) [εκτιμώντας] ότι η ταχύρρυθμη αύξηση, στην Κοινότητα και ανά τον κόσμο, της ποσότητας των πληροφοριών που παράγονται και υφίστανται επεξεργασία κάθε χρόνο σε όλους τους τομείς του εμπορίου και της βιομηχανίας απαιτεί, σε όλα τα κράτη μέλη, επενδύσεις σε προηγμένα συστήματα διαχείρισης πληροφοριών·

[...]

(12) [εκτιμώντας] ότι η εν λόγω επένδυση σε σύγχρονα συστήματα αποθήκευσης και ανάκτησης πληροφοριών δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί στην Κοινότητα χωρίς τη δημιουργία ενός σταθερού και ομοιόμορφου καθεστώτος για τη νομική προστασία των δικαιωμάτων των κατασκευαστών βάσεων δεδομένων·

[...]

(14) [εκτιμώντας] ότι η προστασία που παρέχει η παρούσα οδηγία θα πρέπει να επεκταθεί στις μη ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων·

[...]

(17) [εκτιμώντας] ότι ο όρος "βάση δεδομένων" πρέπει να θεωρείται ότι καλύπτει παντοειδείς συλλογές έργων, λογοτεχνικών, καλλιτεχνικών, μουσικών ή άλλων, ή άλλο υλικό όπως κείμενα, ήχους, εικόνες, αριθμούς, πραγματικά στοιχεία και δεδομένα· ότι πρέπει να πρόκειται για συλλογές έργων, δεδομένων ή άλλων ανεξάρτητων στοιχείων, διευθετημένων κατά συστηματικό ή μεθοδικό τρόπο και ατομικώς προσιτών·[...]».

4 Το τιτλοφορούμενο «Πεδίο εφαρμογής» άρθρο 1 της οδηγίας 96/71 ορίζει τα εξής:

«1. Η παρούσα οδηγία αφορά τη νομική προστασία των πάσης μορφής βάσεων δεδομένων.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως "βάση δεδομένων" νοείται η συλλογή έργων, δεδομένων ή άλλων ανεξάρτητων στοιχείων, διευθετημένων κατά συστηματικό ή μεθοδικό τρόπο και ατομικώς προσιτών με ηλεκτρονικά μέσα ή κατ' άλλον τρόπο.

[...]»

Το γερμανικό δίκαιο

5 Το τιτλοφορούμενο «Ορισμοί» άρθρο 87a, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του UrhG μεταφέρει στο γερμανικό δίκαιο το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 96/9.

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

6 Το ομόσπονδο κράτος της Βαυαρίας εκδίδει, μέσω της Περιφερειακής Υπηρεσίας Τοπογραφήσεων και Γεωπληροφορικής (Landesamt für Vermessung und Geoinformation), τοπογραφικούς χάρτες σε κλίμακα 1:50 000 για το σύνολο της επιφάνειάς του. Η Verlag Esterbauer είναι αυστριακός εκδοτικός οίκος που εκδίδει, μεταξύ άλλων, άτλαντες, ταξιδιωτικούς οδηγούς και γεωγραφικούς χάρτες για ποδηλάτες, ποδηλάτες ανώμαλου εδάφους και πεδιλοδρομείς.

7 Το ομόσπονδο κράτος της Βαυαρίας διατείνεται ότι η Verlag Esterbauer χρησιμοποίησε παρανόμως τους τοπογραφικούς του χάρτες και άντλησε δεδομένα από αυτούς για την εκπόνηση των δικών της χαρτών. Προσέφυγε, επομένως, ενώπιον του Landgericht München (περιφερειακό δικαστήριο του Μονάχου) με αίτημα να παύσουν οι ανωτέρω πρακτικές και να υποχρεωθεί η Verlag Esterbauer να καταβάλει αποζημίωση. Το εν λόγω πρωτοβάθμιο δικαστήριο έκανε δεκτά όλα τα αιτήματά του.

8 Η Verlag Esterbauer άσκησε ακολούθως έφεση ενώπιον του Oberlandesgericht München (ανώτερο περιφερειακό δικαστήριο του Μονάχου), το οποίο ακύρωσε μερικώς την απόφαση του Landgericht München. Το Oberlandesgericht επέτρεψε την άσκηση «αναιρέσεως» ενώπιον του Bundesgerichtshof

(Ομοσπονδιακό Δικαστήριο) μόνο στο μέτρο που απορρίφθηκαν τα αιτήματα του ομόσπονδου κράτους της Βαυαρίας που βασίζονται στην προστασία των βάσεων δεδομένων δυνάμει των άρθρων 87a επ. του UrhG.

9 Το Bundesgerichtshof διερωτάται, στο πλαίσιο αυτό, σχετικά με το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 96/9 και σχετικά με το κατά πόσον οι τοπογραφικοί χάρτες που εκπονεί το ομόσπονδο κράτος της Βαυαρίας εμπίπτουν ενδεχομένως στην έννοια της «βάσεως δεδομένων» του άρθρου 1, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας. Ειδικότερα, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται κατά πόσον τα δεδομένα που δηλώνουν τις συντεταγμένες ορισμένων σημείων της επιφάνειας της γης μπορούν να χαρακτηριστούν ως «ανεξάρτητα στοιχεία» κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως.

10 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Bundesgerichtshof αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Σε σχέση με το ζήτημα κατά πόσον υφίσταται συλλογή ανεξάρτητων στοιχείων κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 96/9, εφόσον τα στοιχεία αυτά μπορούν να διαχωριστούν χωρίς να επηρεαστεί η αξία του πληροφοριακού περιεχομένου τους, είναι κρίσιμη κάθε πιθανή πληροφοριακή αξία ή μόνον εκείνη που καθορίζεται βάσει του σκοπού της εκάστοτε συλλογής και λαμβανομένης υπόψη της συνακόλουθης τυπικής συμπεριφοράς των χρηστών;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

11 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί, κατά πόσον το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 96/9 έχει την έννοια ότι γεωγραφικά δεδομένα τα οποία αντλούνται από τοπογραφικό χάρτη με σκοπό την εκ μέρους τρίτου εκπόνηση και εμπορία άλλου χάρτη, διατηρούν, μετά την εξαγωγή τους, επαρκή πληροφοριακή αξία ώστε να μπορούν να χαρακτηρισθούν ως «ανεξάρτητα στοιχεία» μιας «βάσεως δεδομένων» κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως.

12 Συναφώς, πρέπει εκ προοιμίου να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι συνάδει προς τη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης το να προσδίδεται στην έννοια της «βάσεως δεδομένων» κατά την οδηγία 96/9, ευρύ περιεχόμενο, απαλλαγμένο από τυπικούς, τεχνικούς ή ουσιαστικούς περιορισμούς (βλ. αποφάσεις Fixtures Marketing, C-444/02, EU:C:2004:697, σκέψη 20, και Ryanair, C-30/14, EU:C:2015:10, σκέψη 33).

13 Πράγματι, το άρθρο 1, παράγραφος 1, της προμνησθείσας οδηγίας ορίζει ότι αυτή αφορά τη νομική προστασία των «πάσης μορφής» βάσεων δεδομένων.

14 Η αιτιολογική σκέψη 17 της οδηγίας 96/9 διευκρινίζει συναφώς ότι η έννοια της βάσεως δεδομένων πρέπει να γίνεται αντιληπτή ως καλύπτουσα «παντοειδείς συλλογές έργων, λογοτεχνικών, καλλιτεχνικών, μουσικών ή άλλων, ή άλλο υλικό όπως κείμενα, ήχους, εικόνες, αριθμούς, πραγματικά στοιχεία και δεδομένα (βλ. απόφαση Fixtures Marketing, C-444/02, EU:C:2004:697, σκέψη 23). Από την αιτιολογική σκέψη 14 της εν λόγω οδηγίας προκύπτει, εξάλλου, ότι η προστασία που αυτή παρέχει αφορά τόσο τις ηλεκτρονικές όσο και τις μη ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων.

15 Η αναλογική φύση των επίμαχων στην κύρια δίκη τοπογραφικών χαρτών, η οποία απαιτούσε την ψηφιοποίησή τους μέσω σαρωτή ενόψει μεμονωμένης εκμετάλλευσης με τη βοήθεια προγράμματος γραφικών, δεν αποκλείει επομένως στον χαρακτηρισμό τους ως «βάσεως δεδομένων» κατά την έννοια της ίδιας οδηγίας.

16 Το Δικαστήριο έχει κρίνει, επίσης, ότι, στο πλαίσιο αυτό διασταλτικής ερμηνείας, η ειδοποιός διαφορά της εννοίας της «βάσεως δεδομένων» κατά την οδηγία 96/9 αντλείται από ένα λειτουργικό κριτήριο (βλ. απόφαση Fixtures Marketing, C-444/02, EU:C:2004:697, σκέψη 27). Όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 9, 10 και 12 της προμνησθείσας οδηγίας, η νομική προστασία που αυτή

καθιερώνει συνίσταται στην ενθάρρυνση της δημιουργίας συστημάτων αποθηκεύσεως και επεξεργασίας δεδομένων που συντελούν στην ανάπτυξη της αγοράς πληροφοριών εντός πλαισίου χαρακτηριζομένου από ταχύρρυθμη αύξηση του όγκου των δεδομένων που παράγονται και υφίστανται επεξεργασία κάθε έτος σε όλους τους τομείς δραστηριοτήτων (βλ. αποφάσεις Fixtures Marketing, C-46/02, EU:C:2004:694, σκέψη 33·The British Horseracing Board κ.λπ., C-203/02, EU:C:2004:695, σκέψη 30·Fixtures Marketing, C-338/02, EU:C:2004:696, σκέψη 23, καθώς και Fixtures Marketing, C-444/02, EU:C:2004:697, σκέψη 39).

17 Επομένως, ο χαρακτηρισμός ως «βάση δεδομένων» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 96/9 εξαρτάται από την ύπαρξη μιας συλλογής «ανεξάρτητων στοιχείων», ήτοι στοιχείων δυνάμενων να διαχωριστούν χωρίς να επηρεασθεί η αξία του πληροφοριακού, λογοτεχνικού, καλλιτεχνικού, μουσικού ή άλλου περιεχομένου τους (βλ. απόφαση Fixtures Marketing, C-444/02, EU:C:2004:697, σκέψη 29).

18 Η Verlag Esterbauer και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπογραμμίζουν το γεγονός ότι, όσον αφορά τους τοπογραφικούς χάρτες, το διαχωριζόμενο στοιχείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη αποτελείται από δύο δεδομένα τα οποία αντιστοιχούν, αφενός, στο «σημείο των γεωγραφικών συντεταγμένων», δηλαδή τον αριθμημένο κωδικό που αντιστοιχεί σε ορισμένο σημείο των συντεταγμένων του δισδιάστατου τετραγωνισμένου δικτύου και, αφετέρου, στην «υπογραφή», δηλαδή τον αριθμημένο κωδικό που χρησιμοποιεί ο εκπονών τον χάρτη για να προσδιορίσει ένα μεμονωμένο στοιχείο, παραδείγματος χάρη μια εκκλησία. Αναφέρουν ότι η πληροφοριακή αξία των δεδομένων αυτών σχεδόν εκμηδενίζεται μετά την εξαγωγή τους από τον τοπογραφικό χάρτη στο μέτρο που, όσον αφορά το ανωτέρω παράδειγμα, η υπογραφή «εκκλησία» την οποία φέρει ορισμένο σημείο των γεωγραφικών συντεταγμένων δεν επιτρέπει τη διαπίστωση ότι η εκκλησία ευρίσκεται σε συγκεκριμένη πόλη ή σε συγκεκριμένο χωριό, ελλείψει ακριβέστερων στοιχείων για τη θέση της εκκλησίας.

19 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι τοπογραφικοί κάρτες, όπως οι επίμαχοι στην υπόθεση της κύριας δίκης, χρησιμεύουν ως βασικά προϊόντα με τη βοήθεια των οποίων κατασκευάζονται υποπροϊόντα μέσω της επιλεκτικής άντλησης στοιχείων από αυτά. Στην υπόθεση της κύριας δίκης, η Verlag Esterbauer άντλησε από τους τοπογραφικούς χάρτες του ομόσπονδου κράτους της Βαυαρίας, μέσω της ψηφιοποιήσεως, γεωγραφικά δεδομένα σχετικά με διαδρομές κατάλληλες για ποδηλάτες, ποδηλάτες ανώμαλου εδάφους και πεδιλοδρομείς.

20 Από τη νομολογία προκύπτει, αφενός, ότι όχι μόνον ένα μεμονωμένο δεδομένο, αλλά επίσης ένας συνδυασμός δεδομένων μπορούν να αποτελέσουν «ανεξάρτητο στοιχείο» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 96/9 (βλ. αποφάσεις Fixtures Marketing, C-444/02, EU:C:2004:697, σκέψη 35, καθώς και Football Dataco κ.λπ., C-604/10, EU:C:2012:115, σκέψη 26).

21 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 96/9 δεν αντιτίθεται, επομένως, στο να μπορούν να εκλαμβάνονται ως ανεξάρτητο στοιχείο, υπό την έννοια της προμνησθείσας διατάξεως, τα δύο δεδομένα που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 18 της παρούσας αποφάσεως ή ένας σημαντικότερος συνδυασμός δεδομένων, όπως τα γεωγραφικά δεδομένα σχετικά με διαδρομές κατάλληλες για ποδηλάτες, ποδηλάτες ανώμαλου εδάφους και πεδιλοδρομείς, εφόσον, ωστόσο, η άντληση των εν λόγω στοιχείων από τον οικείο τοπογραφικό χάρτη δεν επηρεάζει την αξία του πληροφοριακού τους περιεχομένου κατά την έννοια της νομολογίας που παρατέθηκε στη σκέψη 17 της παρούσας αποφάσεως.

22 Αφετέρου, το Δικαστήριο έκρινε ότι η αξία του πληροφοριακού περιεχομένου ενός στοιχείου συλλογής δεν επηρεάζεται κατά την έννοια της προπαρατεθείσας νομολογίας εάν, μετά την εξαγωγή του εν λόγω στοιχείου από την οικεία συλλογή, το στοιχείο αυτό έχει αυτοτελή πληροφοριακή αξία (βλ. αποφάσεις Fixtures Marketing, C-444/02, EU:C:2004:697, σκέψη 33, καθώς και Football Dataco κ.λπ., C-604/10, EU:C:2012:115, σκέψη 26).

23 Πρέπει να επισημανθεί επί τούτου ότι η δημιουργία μιας βάσεως δεδομένων, την οποία η οδηγία 96/9, όπως προκύπτει από τη σκέψη 16 της παρούσας αποφάσεως, επιδιώκει να ενθαρρύνει με την νομική προστασία που αυτή καθιερώνει, είναι ικανή να προσδίδει προστιθέμενη αξία στα συστατικά στοιχεία της βάσεως αυτής δεδομένων χάριν στο αποτέλεσμα της διευθετήσεώς τους κατά συστηματικό ή μεθοδικό τρόπο και ατομικώς προσιτό. Ενώ η αξία ενός στοιχείου συλλογής αυξάνεται μέσω της διευθετήσεώς του εντός αυτού, η εξαγωγή του από την εν λόγω συλλογή είναι ικανή να επιφέρει αντίστοιχη μείωση της αξίας, η οποία δεν θα επηρεάσει ωστόσο τον χαρακτηρισμό του ως «ανεξάρτητου στοιχείου», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 96/9, εφόσον το στοιχείο αυτό διατηρεί αυτοτελή πληροφοριακή αξία.

24 Ως εκ τούτου, τυχόν μείωση της πληροφοριακής αξίας ενός στοιχείου η οποία συνδέεται με την εξαγωγή του από τη συλλογή όπου περιλαμβάνεται δεν αποκλείει οπωσδήποτε να μπορεί το στοιχείο αυτό να εμπίπτει στην έννοια των «ανεξάρτητων στοιχείων» του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 96/9, εφόσον το εν λόγω στοιχείο διατηρεί αυτοτελή πληροφοριακή αξία.

25 Όσον αφορά το ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου σχετικά με την εκτίμηση της αυτοτελούς αξίας των συστατικών στοιχείων τοπογραφικών χαρτών, όπως οι επίμαχοι στην υπόθεση της κύριας δίκης, και, κυρίως, όσον αφορά το ερώτημα κατά πόσον η αξία αυτή πρέπει να εκτιμάται βάσει του προορισμού τέτοιων χαρτών ή της αναμενόμενης χρήσεως τους από τον μέσο χρήστη, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι τοπογραφικοί χάρτες επιτρέπουν πληθώρα χρήσεων, όπως τον προγραμματισμό ταξιδιού μεταξύ δύο σημείων, την προετοιμασία ποδηλατικής διαδρομής, την αναζήτηση του ονόματος και της θέσεως οδού, πόλεως, ποταμιού, λίμνης ή βουνού, του πλάτους των τρεχούμενων νερών ή του υψομέτρου του εδάφους.

26 Πέραν της δυσκολίας που θέτει ο προσδιορισμός του κύριου προορισμού ή του μέσου χρήστη μιας συλλογής, όπως ενός τοπογραφικού χάρτη, η εφαρμογή ενός τέτοιου κριτηρίου για την εκτίμηση της αυτοτελούς πληροφοριακής αξίας των συστατικών στοιχείων μιας συλλογής θα αντέβαινε στη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης να προσδώσει ευρύ περιεχόμενο στην έννοια της βάσεως δεδομένων.

27 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου και, ιδίως, από την απόφαση Fixtures Marketing (C-444/02, EU:C:2004:697), προκύπτει, επομένως, ότι η αυτοτελής πληροφορική αξία ενός στοιχείου που έχει αντληθεί από συλλογή πρέπει να εκτιμάται βάσει της αξίας της πληροφορίας όχι για τον μέσο χρήστη της οικείας συλλογής, αλλά για κάθε τρίτο που ενδιαφέρεται για το αντληθέν στοιχείο. Στην απόφαση αυτή, το Δικαστήριο έκρινε, συγκεκριμένα, ότι τα αφορώντα ποδοσφαιρική συνάντηση δεδομένα που είχαν αντληθεί από εταιρεία διοργανώσεως τυχερών παιγνίων από συλλογή, η οποία είχε δημιουργηθεί από τους διοργανωτές πρωταθλήματος ποδοσφαίρου και περιείχε πληροφορίες σχετικά με το σύνολο των συναντήσεων στο πλαίσιο του εν λόγω πρωταθλήματος, είχαν αυτοτελή αξία καθότι παρείχαν στους ενδιαφερομένους τρίτους, ήτοι στους πελάτες της εταιρίας διοργανώσεως τυχερών παιγνίων, τις πρόσφορες πληροφορίες (βλ. απόφαση Fixtures Marketing, C-444/02, EU:C:2004:697, σκέψη 34).

28 Ως εκ τούτου, δεδομένα συλλογής που αποτελούν αντικείμενο αυτοτελούς οικονομικής εκμετάλλευσης, όπως τα δεδομένα που άντλησε η Verlag Esterbauer από τους τοπογραφικούς χάρτες του ομόσπονδου κράτους της Βαυαρίας, συνιστούν «ανεξάρτητα στοιχεία» μιας «βάσεως δεδομένων» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 96/9, καθόσον, μετά την εξαγωγή τους, τα εν λόγω δεδομένα παρέχουν πρόσφορες πληροφορίες στους πελάτες της εταιρίας που τα εκμεταλλεύεται.

29 Υπό τις συνθήκες αυτές, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 96/9 έχει την έννοια ότι γεωγραφικά δεδομένα τα οποία αντλούνται εκ μέρους τρίτου από τοπογραφικό χάρτη με σκοπό την εκπόνηση και εμπορία άλλου χάρτη, διατηρούν, μετά την εξαγωγή τους, επαρκή πληροφοριακή αξία ώστε να μπορούν να χαρακτηρισθούν ως «ανεξάρτητα στοιχεία» μιας «βάσεως δεδομένων» κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

30 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων, έχει την έννοια ότι γεωγραφικά δεδομένα τα οποία αντλούνται εκ μέρους τρίτου από τοπογραφικό χάρτη με σκοπό την εκπόνηση και εμπορία άλλου χάρτη διατηρούν, μετά την εξαγωγή τους, επαρκή πληροφοριακή αξία ώστε να μπορούν να χαρακτηρισθούν ως «ανεξάρτητα στοιχεία» μιας «βάσεως δεδομένων» κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως.

(υπογραφές)